

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/859-5/2014</i>	
Érkezett: 2014 JÚN 02.	
Példány: <i>1</i>	Közelítőroda:
Melléklet: <i>8</i> db	<i>men</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Káposznyák István () az Alkotmánybírósághoz 2014. április 22-én előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom (ügyszám: IV/859-4/2014.) indokolásához – az abban foglaltakat továbbra is fenntartva – a következő

kiegészítést

fűzöm.

1. Ahogyan írtam, a Debreceni Járásbíróság 73. Szk. 703/2014/4. számú végzése sérti az Alaptörvény VIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogomat. Ezt a jogomat nem csupán, és nem elsősorban a kiszabott szankció sértette, hanem az a tény is, hogy a bíróság megállapította: törvénybe ütköző volt a magatartásom. Ennek kimondása önmagában korlátozta a gyülekezési szabadságomat. A bírói döntést érdemben befolyásolta alaptörvényellenesség, mivel a gyülekezési jog határainak helyes értelmezése alapján meg kellett volna szüntetni a velem szemben indult eljárást.

2. Az általam hivatkozott alkotmánybírósági döntés helyes száma: 75/2008. (V.29.) AB határozat. Emellett azonban más alkotmánybírósági döntések és más szervek irányadó joggyakorlata is alátámasztja álláspontomat arról, hogy a békés gyülekezéshez való jog védelme alapvető feladata a demokratikusan működő államhatalomnak.

Az AB és az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) töretlen gyakorlata szerint a gyülekezési jog gyakorlása a közügyekben való véleménynyilvánítási szabadság egyik formája, aminek védelme és elősegítése elengedhetetlen ahhoz, hogy a demokratikus társadalmak megfelelően működjenek. „Az alkotmánybírósági gyakorlatban a gyülekezési jog a tágabb értelemben vett véleménynyilvánítási szabadság része, amely a közügyekre vonatkozó, békés jellegű közös vélemény-kifejezést biztosítja. Az alkotmányos védelem tehát a közügyekről folytatott nyilvános vitában való részvételt célzó rendezvényeket illeti meg, amelyek segítik a közérdekű információk megszerzését és másokkal való megosztását, valamint a vélemények közös kinyilvánítását [55/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 442, 449.; 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 662–663.]. Az, hogy egy rendezvény közügyet érint-e, következésképpen gyülekezésnek minősül-e az Alaptörvény értelmében, a kifejezésre juttatni szándékozott vélemény tartalmától, formájától és kontextusától függ.” (3/2013. (II. 14.) AB határozat ([39])

A spontán gyülekezések az EJEB szerint is védelmet élveznek: Bukta and Others v. Hungary, no. 25691/04, 34. §; Éva Molnár v. Hungary, no. 10346/05, 37. §. Úgy gondolom, hogy az ellenem indult szabálysértési ügy iratai alapján nyilvánvaló: olyan elsőrendű közügyben nyilvánítottak véleményt a villámgyűlés résztvevői, ami a leginkább védett az AB és az EJEB gyakorlatban.

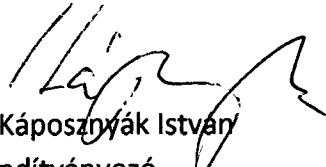
3. Az utolsó kiegészítem a bejelentési kötelezettség alóli kivételre vonatkozik. A 3/2013. (II. 14.) AB határozat [44] szerint „A bejelentési kötelezettséget közterületen tartandó rendezvény esetében az indokolja, hogy a hatóságok képesek legyenek biztosítani a gyülekezés lebonyolítását.” Hasonló állásponton van az EJEB is, lásd *Rassemblement Jurassien and Unite Jirassienne v. Switzerland*, no. 8191/78, p. 119. Álláspontom szerint ez megerősíti a villámcsődületekre vonatkozó érvelésemet. A bejelentési kötelezettség ugyanis a bíróságok értelmezésében azt a célt szolgálja, hogy a hatóság tudomással bírjon a rendezvényről, és amennyiben szükséges, tegyen minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy az békésen megvalósulhasson (pl. tegye a szükséges intézkedéseket a szóban forgó közterület kezelője és használói tájékoztatása érdekében, vagy ha ugyanabban az időben és helyen másik rendezvény is készül, akkor egyeztetést kezdeményezzen a két rendezvény szervezője között, illetve biztosítsa mindkettő megtarthatóságát, stb. – és végső esetben, a Gytv. 8. § (1) bekezdésben foglalt körülmények fennállása esetén megtiltsa a rendezvény megtartását.). A villámcsődületeknek azonban az Ab. meghatározása szerint nincs olyan sajátosságuk, ami a bejelentést szükségessé tenné: túl rövid ideig tartanak ahhoz, hogy érintsék mások jogait és érdekeit olyan mértékben, ami a hatóságok közreműködését igényelné, hogy felvessék a közrend és a közbiztonság sérelmét, vagy hogy a tiltási okok felmerüljenek (a bíróságok vagy a népképviselői szervek működésének akadályozása, a közlekedés ellehetetlenítése).

Mindezt megerősíti az EJEB állandó jogértelmezése, miszerint a hatóságoknak és a nemzeti bíróságoknak messzemenő türelmet kell tanúsítaniuk a békés célú rendezvényekkel kapcsolatban: *Oya Ataman v. Turkey*, no. 74552/01, §§ 41-42.

Emellett fontos leszögezni: a villámcsődület az Ab. szerint a spontán és a gyors reagálású tüntetések közötti kategória. Mindkettőnél elvárt a kooperáció a gyülekezők és a rendőrség között, és az utóbbinál a rendezvény előtti bejelentés is elvárt (de nem él a 72 órás határidő). A panaszolt esetben mindkét feltétel teljesült: volt előzetes bejelentés (holott ez nem volt a szervezők kötelezettsége) és helyszíni kooperáció is.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy eredeti alkotmányjogi panaszomat a fenti kiegészítéssel együtt bírálja el.

Kelt: Debrecen, 2014. május 29.

Káposztyák István
indítványozó